

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Δευτέρα 11 Μαΐου πανηγύρισε ο Ιερός Ναός Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας.

Την πανηγυρική θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί στη σημαντική συνεισφορά της αείμνηστης κ. Σεβαστής με την οποία ξεκίνησαν οι εργασίες ανέγερσης του περικαλλούς αυτού ιερού Ναού, καθώς επίσης και στις ενέργειες του τότε προϊσταμένου Αρχιμ. Νεκτάριου Λασκαρίδη και του νυν προϊσταμένου π. Θωμά Μπεκιάρη.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Άποστόλων τόν ζήλον ἐπιδειξάμενοι, ἐπί τὰς χώρας τῶν Σλάβων Εὐαγγελίου τό

φῶς διηυγάσατε λαμπρῶς θείῳ κηρύγματι, Θεσσαλονίκης οἱ βλαστοί ... Μεθόδιε σὺν Κυρίλλῳ».

Αὐτούς τούς δύο βλαστούς τῆς Θεσσαλονίκης, τούς δύο βλαστούς τῆς Μακεδονίας μας, τούς προστάτες καί ἐφόρους τῆς ἐνορίας σας, τιμοῦμε καί πανηγυρίζουμε σήμερα, στὸν περικαλλῆ αὐτὸν ναό, τὸν ὁποῖο ἡ εὐλάβειά σας ἀνήγειρε τὰ τελευταῖα χρόνια. Καί τούς τιμοῦμε, γιατί, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, κήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί κατηύγασαν μέ τὸ φῶς του τίς χῶρες τῶν Σλάβων, στήν κεντρική καί ἀνατολική Εὐρώπη.

Δέν ἦταν εὐκόλο τὸ ἔργο πού ἀνέλαβαν οἱ δύο ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος. Ἀλλά ἐπέδειξαν ἀποστολικό ζῆλο καί γι' αὐτὸ τὸ ἔργο τους ἐπέτυχε ἄριστα ἀποτελέσματα. Παρά τίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπισαν οἱ δύο αὐτάδελφοι ἰσαπόστολοι ἀλλά καί τίς ἀντιδράσεις πού συνήνητησαν στό ἱεραποστολικό τους ἔργο ἢ προσπάθειά τους ἀπέδωσε «καρπὸν ἑκατονταπλασίονα», τίς χιλιάδες τῶν Σλάβων πού ἀπαλλάχθηκαν μέ τὸ κήρυγμά τους ἀπὸ τοὺς ψεύτικους θεοὺς τοὺς ὁποίους λάτρευαν μέχρι τότε καί πίστευσαν στὸν Χριστὸ καί στήν ἀλήθειά του.

Ἐπέτυχαν οἱ δύο ἅγιοι, γιατί τὸ ἔργο τους δέν ἦταν οὔτε ἔργο προσωπικῆς προβολῆς οὔτε ἔργο ἀναγκαστικοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν Σλάβων στή χριστιανική πίστη. Ἦταν ἔργο ὑπακοῆς στὸν Χριστὸ καί στήν Ἐκκλησία. Ἦταν ἔργο ἀγάπης καί πίστεως, γι' αὐτὸ καί εἶχε πλούσια τὴ χάρη καί τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καί σέ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα συνίσταται ὁ ἀποστολικὸς χαρακτήρας τοῦ ἔργου τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ὅπως οἱ ἀπόστολοι, ὅταν τούς κάλεσε ὁ Χριστὸς νά τὸν ἀκολουθήσουν, δέν ρώτησαν οὔτε ποιὸς εἶναι, οὔτε τί θά κάνουν μαζί του, οὔτε ἂν καί πότε θά ἐπιστρέψουν στὰ σπίτια, τίς οἰκογένειες καί τίς ἐργασίες τους, ἀλλά «ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ», ἔτσι καί οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἅγιοι. Ὅταν ὁ πατριάρχης Φώτιος τούς κάλεσε καί τούς ἀνέθεσε νά κηρύξουν τὸν Χριστὸ στοὺς Σλάβους, οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, χωρὶς νά διστάσουν οὔτε λεπτό, ὑπήκουσαν στήν κλήση πού τούς ἀπηύθυνε ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ πατριάρχου, καί «ἀφέντες ἅπαντα» πορεύθηκαν «μαθητεῦσαι τὰ ἔθνη». Πῆγαν σέ χῶρες ἄγνωστες γι' αὐτούς, σέ τόπους μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα τους, μακριὰ ἀπὸ τοὺς οἰκείους καί τοὺς φίλους τους, γιὰ νά διδάξουν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί συγχρόνως καί νά ἐκπολιτίσουν τοὺς λαοὺς τους.

Δέν ἀνέλαβαν αὐτὴν τὴν ἀποστολή ἀπὸ προσωπικὸ συμφέρον ἢ φιλοδοξία, ἀλλά γιατί ἡ ἀγάπη τους πρὸς τὸν Χριστὸ, τούς παρακινοῦσε νά τὸν κάνουν γνωστὸ καί σέ ὅσους δέν τὸν γνώριζαν· νά τὸν κάνουν γνωστὸ καί σέ ὅσους δέν εἶχαν αἰσθανθεῖ τὴν ἀγάπη του, δέν εἶχαν αἰσθανθεῖ τὴν ἐλευθερία καί τὴ δύναμη πού

χαρίζει ή πίστη σ' Αυτόν.

Γιά τήν αγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἄλλωστε, καί οἱ ἴδιοι, οἱ Θεσσαλονικεῖς ἰσαπόστολοι, ὑπέμειναν καί κόπους καί ταλαιπωρίες στούς ξένους τόπους ὅπου ἔζησαν καί ἔδρασαν γιά πολλά χρόνια, ὀδηγώντας τούς Σλαβικούς λαούς στόν δρόμο τῆς θείας ἀληθείας.

Μέ τήν πίστη τους στόν Χριστό κατόρθωσαν νά ἀνταπεξέλθουν στά ἐμπόδια πού συναντοῦσαν καί νά ἀποδείξουν στούς ἀνθρώπους τή δύναμη πού χαρίζει σέ ὅσους τήν οἰκειοποιοῦνται, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιήσει».

Ἡ αγάπη καί ή πίστη τους στόν Χριστό τούς παρακινοῦσε νά μήν ἀρκοῦνται σέ ὅσα ἐπέτυχαν, ἀλλά νά θέλουν νά προσπαθήσουν ἀκόμη περισσότερο, νά φθάσουν καί μέχρι τό πιό ἀπομακρυσμένο σημεῖο, ὥστε νά μήν ὑπάρχει κατά τό δυνατόν κανείς πού νά μήν ἀκούσει τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε νά μήν ὑπάρχει κανείς πού δέν θά γνωρίσει τόν Χριστό, δείχνοντας ἔτσι ὄντως ζῆλο ἀνάλογο μέ αὐτόν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, πού εἶχε κηρύξει τόν Χριστό στήν πατρίδα τους, τή Θεσσαλονίκη.

Τό ἔργο ὅμως τῆς ἱεραποστολῆς δέν σταμάτησε μέ τούς ἁγίους ἀνταδέλφους Κύριλλο καί Μεθόδιο. Συνεχίζεται καί σήμερα, συνεχίζεται καί στήν πατρίδα μας, ὅπου ὑπάρχουν συνάνθρωποι μας πού μπορεῖ νά μήν ζοῦν στήν πλάνη, νά μήν πιστεύουν σέ ἄλλη θρησκεία, ἀγνοοῦν ὅμως τόν Χριστό ἢ βρίσκονται μακριά του.

Σέ ὅλους αὐτούς ἔχουμε ἐμεῖς τό χρέος νά γνωρίσουμε τόν Χριστό. Νά τούς μιλήσουμε γι' αὐτόν μέ ἀποστολικό ζῆλο, κινούμενοι ἀπό τήν πίστη καί τήν αγάπη πρὸς τό θεανθρώπινο πρόσωπό του, ὥστε νά συνδεθοῦν καί ἐκεῖνοι μαζί του καί νά ἀντλήσουν δύναμη ἀπό τή δύναμή του καί αγάπη ἀπό τήν αγάπη του, γιά νά προχωροῦν στή ζωή τους μέ τή βοήθεια καί τή χάρη του μέχρι τό τέλος, μέχρι τή συνάντηση μαζί του στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐκεῖ εὐφραίνονται καί οἱ δύο ἀνταδελφοί ἅγιοι ἰσαπόστολοι Κύριλλος καί Μεθόδιος αἰωνίως καί ἀναμένουν καί ἐμᾶς, πρεσβεύοντας γιά ὅσους μιμοῦνται τόν ζῆλο καί τήν αγάπη τους γιά τόν Χριστό.

